

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.820/2009/5.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év január hó 7. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmény miatt az I.r. terhelt és társai ellen indított bűnügyben a III. r. terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Csongrád Megyei Bíróság 2.B.358/2005/155. számú ítéletét, valamint a Szegedi Ítéltábla Bf.II.32/2007/38. számú ítéletét a **III. r.** terhelte vonatkozó részében hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Csongrád Megyei Bíróság a 2006. év október hó 17. napján kihirdetett 2.B.358/2005/155. számú ítéletével a III. r. terheltet bűnösnek mondta ki:

1 rb. különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd,
6 rb. jelentős kárt okozó, üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd,
1 rb. jelentős kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd,
2 rb. nagyobb kárt okozó, üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd,
2 rb. nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd,
1 rb. nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás büntetében, mint bűnsegéd és
1 rb. magánokirat-hamisítás vétségében, mint bűnsegéd.

Ezért öt halmazati büntetésül 7 év fegyházra, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte és megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható.

Ellenben 1 rb. folytatólagosan elkövetett csalás büntettségéhez nyújtott bűnsegély miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a magánfelek polgári jogi igényéről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az 1965-ben született III. r. terhelt több alkalommal volt büntetve. Egy, a felülvizsgálat alapjául szolgáló eljárással párhuzamosan folyamatban volt másik bűnügyében a Pécsi Városi Bíróság a 2006. év szeptember hó 15. napján kelt - és a Baranya Megyei Bíróság 2.Bf.434/2006/12. számú ítéletével jogerőre emelkedett - 2.B.1873/2004/222. számú ítéletével a 2002. év áprilisától augusztusáig elkövetett

1 rb. különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett csalás büntette és további

32 rb. más bűncselekmény miatt 7 év börtönre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A Csongrád Megyei Bíróság 2.B.358/2005. számú ügyében hozott jogerős ítélet II. pontja szerint:

Az I. r. terhelt 2002. év végén kölcsönből kívánt személygépkocsit vásárolni. Ehhez a III. r. terhelttől egy valótlan tartalmú munkáltatói igazolást szerzett. Ebben a III. r. terhelt, mint a K. Kft. ügyvezetője igazolta, hogy az I. r. terhelt 2001. év júniusától területi képviselőként dolgozik 138.000 forintos havi nettó munkabérért az érintett gazdasági társaságnál. A III. r. terheltnek tudomása volt arról, hogy az általa kiállított, valótlan tartalmú munkáltatói igazolás felhasználásával az I. r. terhelt személygépkocsit kíván vásárolni. Az I. r. terhelt az igazolás felhasználásával 2002. év november hó 12. napján hitelszerződést kötött az R. Rt-vel, amely szerint a hitelező 1.500.000 forint kölcsönt nyújtott részére a személygépkocsi megvásárlásához. A III. r. terhelt a valótlan tartalmú munkáltatói igazolás kiállításán túl tanúként a hitelszerződést is aláírta.

Az I. r. terhelt a valótlan tartalmú munkáltatói igazolás felhasználásán felül a sértett pénzintézetet tévedésbe ejtette azáltal is, hogy az általa felvett kölcsönösszeg törlesztése, illetve visszafizetése már a szerződés megkötésekor sem állt a szándékában. A III. r. terhelt a valótlan tartalmú munkáltatói igazolás biztosításával, valamint a szerződés tanúkénti aláírásával ehhez szándékosan segítséget nyújtott.

Az I. r. terhelt e cselekményét jogtalan haszonszerzés végett és a további vádpontokkal érintett cselekményeivel együtt rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el. A szerződésben vállalt fizetési kötelezettségének egyetlen egy alkalommal sem tett eleget,

ezért az R. Rt. a szerződést 2003. év március hó 5. napján felmondta.

Miután a sértett a gépjárművet a felmondást követően a gépjárművet értékesítette, így az I. r. terhelt által okozott 1.500.000 forintos kárból pontosan meg nem határozható összeg megtérült.

Az ítéleti tényállás IV. pontja szerint:

Az I. r. és a VIII. r. terhelt 2002. október hó 14. napján vásárolta meg a P. Kft-t, amelynek ügyvezetője az I. r. terhelt.

A P. Kft. felhasználásával az I. r., II. r. és III. r. terheltek bűnszervezetet hoztak létre, amelynek célja az volt, hogy a gazdasági társaság működése során a feketepiacon könnyen értékesíthető termékeket gyártó, illetve forgalmazó cégeket keresnek meg és próbálnak velük a termékek leszállítását követően halasztott fizetésben megegyezni. Amennyiben az adott szállító ebbe a kapcsolat felvételét követően rögtön nem egyezett bele, úgy az I., II., és III. r. terheltek által működtetett bűnszervezet teljes befolyása alatt álló P. Kft. a kezdeti szállítások ellenértékét készpénzben kiegyenlítette, majd a szállítók bizalmát így elnyerve már megkapta a halasztott fizetés lehetőségét.

Emellett e kft. „üzletpolitikáját” irányító I-III. r. terheltek figyelemmel voltak arra is, hogy a kezdeti, általában készpénzben kifizetett áruk leszállítását követően a részükre már megadott halasztott fizetési lehetőséggel élve, egyre nagyobb volumenű szállításokat rendeljenek meg a sértetti gazdasági társaságoktól, lehetőleg még az első fizetési határidők lejárta előtt. A I-III. r. terheltek által kialakított bűnszervezetnek a halasztott fizetési lehetőségek után megrendelt áruk vételárának kiegyenlítése egyáltalán nem állt szándékában, ezáltal a sértetteket jogtalan haszonszerzés végett tévedésbe ejtették, és cselekményeik révén rendszeres haszonszerzésre törekedtek.

A P. Kft. működésével összefüggésben kialakított bűnszervezet a gyakorlatban akként működött, hogy az I. r. terhelt a kft. ügyvezetőjeként irányította annak napi működését. E körben utasította a cég alkalmazottait, megkötötte a cég működésével kapcsolatos szerződéseket.

A II. r. terhelt feladata elsősorban a I-III. r. terheltek szándékáról nem tudó területi képviselők irányítása volt.

A II. r. terheltnek a rendelések irányításán túl a bűnszervezetben feladatát képezte a leszállított áruk azonnali, a feketepiacon ismeretlen személyek részére történő értékesítése is.

A III. r. terhelte a bűnszervezet működése körében a kft. alkalmazottainak utasításokat csak kivételesen adott, de az I. és II. r. terheltek tevékenységéhez egyéb módon, szándékosan segítséget nyújtott. Ő biztosította az ügyvezetése alatt állt a K. Kft. tevékenységének felszámolását követően a P. Kft. működéséhez szükséges irodai berendezéseket és számítógépeket. Segítette a kft. működését azzal is, hogy rendszeres látogatásai alkalmával tanácsokkal látta el az I. r. terhelte. Szükség esetén „elintézte” a gazdasági társaság működésével kapcsolatban a kft. alkalmazottai által feltett kérdéseket, és tárgyalt velük a kft. működésével összefüggésben felmerülő problémák megoldásáról.

II. r. és III. r. terheltek azért, hogy a bűnszervezet működése során valódi személyazonosságuk rejtve maradjon, a P. Kft. alkalmazottainak K. L.-ként, illetőleg K. I.-ként mutatkoztak be.

Mindezen tevékenységükkel I. r. terhelte a tévedésbe ejtett sértettekkel történő szerződéskötéssel, míg II. r. terhelte a bűnszervezet tagjainak tényleges szándékáról nem tudó területi képviselők irányítása révén kiadott árurendelésekkel, majd a leszállított áruk feketepiacon történő értékesítésével a tényállás IV/1-14. pontjában részletezett bűncselekményeket egymás tevékenységéről tudva, közösen valósították meg. A III. r. terhelte ismerve társainak és a részvételével kialakított bűnszervezetnek a céljait, mindezekhez szándékosan segítséget nyújtott.

A I. és II. r. terheltek által tévedésbe ejtett sértetti szállítóktól leszállított árukat az esetek túlnyomó többségében csak nagyon rövid ideig tárolták a P. Kft. által bérelt raktárhelyiségben, amely egyébként a hűtést igénylő áruk tárolására alkalmatlan volt. Ennek megfelelően a leszállított árukat a bűnszervezet működéséről nem tudó fuvarozók különböző budapesti raktárakba szállították.

Miközben a szállítóktól átvett árukat a bűnszervezet a feketepiacon ismeretlen személyek részére értékesítette, a P. Kft. alkalmazottai az I. r. terhelte utasítására a leszállított áruk ellenértékét követelő sértetteknek azt a valótlan tájékoztatást adták, hogy azért nem tudnak fizetni, mert a kft. vevői sem fizetnek részükre.

Annak érdekében, hogy a leszállított áruk továbbértékesítését valóságos gazdasági tevékenységként tüntessék fel, a cég titkárnői olyan valótlan tartalmú számlákat állítottak ki, amelyek szerint a kft. valamennyi részére leszállított terméket a budapesti székhelyű K. S. Kft.-nek értékesítette. Az I. r. terhelte az így 2002. év december hó 10. és 2003. év február hó 28. napja között kiállított, mindösszesen 130.940.168 forint értékű, összesen 45 darab valótlan tartalmú számlát felhasználta akként, hogy azt a cég könyvelője felé átadta.

A P. Kft. nem állt tényleges gazdasági kapcsolatban a K. S. Kft-vel, mégis ennek látszatát keltve az I. r. terhelte 2003. év január hó 2. napját követő, pontosabban meg nem határozható időpontban levitte Sz.-re a kft. névleges ügyvezetőjét, az V. r. terhelte annak érdekében, hogy cége alkalmazottai előtt a két gazdasági társaság üzleti kapcsolatát igazolja.

A I-III. r. terheltek által létrehozott bünszervezet által jogtalan haszonszerzés céljából, rendszeres haszonszerzésre törekedve - a tényállás IV/1-14. pontjában részletezett sértettek sérelmére - a sértettek megtévesztésével, illetőleg az ehhez történő segítségnyújtással mindösszesen 118.410.990 forint kárt okoztak.

A bíróság a bizonyítékok értékelése körében (ítélet 65-66. oldal) megállapította, hogy a P. Kft-nek a kezdetektől fogva bűncselekmények elkövetésére irányuló működését a társaság pénzügyeinek intézése is bizonyítja. A cég bankszámláján 2003. év január hó 10. napjáig pénzmozgás nem volt. Ezt követően 2003. év február hó 5. napjáig, mindig néhány forint eltéréssel, éppen annyi pénzösszeg került befizetésre, amennyit nagyon rövid időn belül a kft. számlájáról a szállítók felé el is utaltak.

Emellett a szerződések megkötését megelőzően több szállítónak bemutatásra került a P. Kft. bankszámláját vezető pénzügyi részéről kiadott olyan igazolás, amely szerint az adott számlán kiegyenlítettlen követelés nincs. Mindez azonban az érintett szállítók megtévesztését szolgálta, hiszen a cég pénzügyeit valójában nem ezen a számlán, hanem az I. r. terhelte saját bankszámláján intézték nyilvánvalóan azért, hogy a bűncselekmények elkövetését és a fizetési határidők lejártát követően a szállítók követeléseiket a P. Kft-től behajtani ne tudják és ugyanakkor a cég jogszerű működésének látszatát keltve a kft. bankszámlájáról alkalmoszerű kifizetések történjenek. Amíg a P. Kft. keretében 118.410.990 forint kárt okoztak a terheltek, addig a vádbeli időszakban a sértettek részére összesen 9.245.187 forint megfizetésére került sor.

A jogi minősítés körében megállapította a bíróság, hogy a I-III. r. terheltek együttes cselekvősege maradéktalanul alkalmas a Btk. 137. § (8) bekezdésében meghatározott bünszervezet megállapítására. Három - különböző elkövetői alakzatban közreműködő - terhelte legalább 2002. év október hó 14. napjától 2003. év március hó 19. napjáig terjedő időszakban működött közre a bűncselekmények elkövetésében, ami a törvényben megkívánt hosszabb időnek tekinthető. Tevékenységük összehangoltságát igazolja, hogy az elkövetés érdekében szükséges tevékenységeket egymás között jól behatárolható módon megosztották, a bűncselekményeket egymással mindvégig együttműködve, összehangoltan valósították meg. A III. r. terhelte a cég elindításához szükséges feltételek biztosítása

mellett a rendszeres látogatásai során jelenlétével, illetve ez által az alkalmazottak „rendben tartásával” járult hozzá a bűnszervezet működéséhez.

A I-III. r. terheltek célja öt évi, illetőleg ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése volt, tehát a bűnszervezet törvényi feltételei maradéktalanul megvalósultak.

A kölcsönös fellebbezések folytán másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2007. év április hó 12. napján tartott fellebbezési nyilvános ülésen kihirdetett Bf.II.32/2007/38. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a III. r. terheltekre vonatkozó részében akként változtatta meg, hogy a vele szemben kiszabott büntetését bűnszervezetben elkövetett bűncselekmények miatt tekintette kiszabottnak, egyebekben vonatkozásában az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

A bűnszervezet megállapítása körében - egyetértve az elsőfokú bíróság e körben kifejtett érveivel - rámutatott arra, hogy a bűnszervezet megállapítását nem zárja ki, hogy a terheltek között nem volt kifejezett szándéknyilatkozat arra nézve, mennyi ideig működtetik a kft-t. A bűnszervezet megállapításához - a korábbi szabályozástól eltérően - az sem szükséges, hogy az abban résztvevők között alá-fölérendeltség legyen, tehát, hogy a bűnszervezet vertikálisan épüljön fel. Végül a teljesség érdekében megjegyezte, hogy az irányadó bírói gyakorlat szerint a bűnszervezetben elkövetés megállapítható azzal szemben is, aki - eseti jelleggel - akár egyetlen cselekményt tettesként vagy részesként valósít meg, feltéve, hogy az elkövető tudata átfogja a bűnszervezet törvényi fogalmának tárgyi ismérveit. Ennek alapján pedig a III. r. terhelt bűnössége abban az esetben is megállapítható volna, ha tevékenysége csupán a számítógépek átadásában merült volna ki, de az irányadó tényállás szerint a III. r. terhelt más módon is segítette társai tevékenységét.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a III. r. terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontja alapján, mert álláspontja szerint a bíróságok törvénysértően minősítették a cselekményeit bűnszervezetben elkövetettnek, s emiatt törvénysértő büntetést szabtak ki vele szemben. A bűnösségét eleve törvénysértően állapították meg, mivel személyére vonatkozóan nem bizonyították a csalás tényállási elemeit, azt, hogy mely sértettnek milyen magatartással, milyen összegű kárt okozott, következésképpen a terhére rótt bűncselekményekben a bűnösségének a megállapítása is törvénysértő.

A III. r. terhelt mindezek alapján a marasztaló jogerős döntés megváltoztatását és felmentését indítványozta.

A Legfőbb Ügyészség a BF.2436/2009. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben aaptalannak tartotta. Utalt a jogerős ítélet tényállására, amely rögzíti, hogy az I-III. r. terheltek milyen módon és célból hozták létre a bűnszervezetet, továbbá hogy a III. r. terhelt milyen módon járult hozzá a bűnszervezet működéséhez és nyújtott segítséget a terhére rótt bűncselekmények elkövetéséhez.

A Legfőbb Ügyészség álláspontja szerint az eljáró bíróságok nem sértettek anyagi jogszabályt sem a cselekmények minősítése, sem a büntetés kiszabása során. A bűnszervezet feltételeinek megállapítása maradéktalanul megfelel a Legfelsőbb Bíróság 4/2005. BJE számú döntésében foglalt irányutatásnak is.

Mivel a bíróságok nem vétettek abszolút eljárási szabálysértést sem, ezért a Legfőbb Ügyészség azt indítványozta, hogy a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítványnak ne adjon helyt és a marasztaló jogerős döntést a III. r. terhelthez vonatkozó részében a hatályában tartsa fenn.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a védő a III. r. terhelt felülvizsgálati indítványához csatlakozott. Hangsúlyozta, hogy IV/1-14. pont alatt rögzített tényállások egyike sem említi meg a III. r. terhelt cselekvőségét. Az a magatartása, hogy számítógépet biztosított és tanácsokat adott a P. Kft-nek önmagában az utóbb elkövetett csalásokhoz társuló bűnsejely megállapítását nem eredményezheti.

A bűnszervezetben elkövetés megállapításához az szükséges, hogy a részvevők már a csoport létrehozásakor célul tűzzék ki az öt évi vagy azt meghaladó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmények elkövetését. Arra azonban a tényállásban nincs adat, hogy az I-III. r. terhelt ezt a célt kitűzte volna. A bíróság csak azt állapította meg, hogy csalást akartak elkövetni. Az a körülmény, hogy a büntetőügyekben eljáró hatóságok a terheltek cselekményét utólag ilyen súlyú szándékos bűncselekményként értékelik, a bűnszervezet megállapítását nem igazolhatja.

A legfőbb ügyész képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartotta. Hangsúlyozta, hogy a terheltek már magát a gazdasági társaságot bűnöző vállalkozás céljára hozták létre. Tevékenységük kezdettől fogva arra irányult, hogy a szállítók megtévesztésével jogtalan haszonra tegyenek szert. A terheltek egyáltalán nem is kívántak valós gazdasági tevékenységet folytatni. Céljuk az volt, hogy fizetés nélkül nagy mennyiségű árut szerezzenek be, és azt a feketepiacon értékesítsék. Mindezekre

figyelemmel a III. r. terhelt marasztalására a bűnsegédként elkövetett csalásokban, valamint a bűnszervezetben elkövetés megállapítására törvénysértés nélkül került sor.

A nyilvános ülésen III. r. terhelt előadta, hogy az eljárás folyamán mindig csak általánosságban volt szó az ő közreműködéséről. A csalást az I. és a II. r. terhelt követte el. Nem fogadták el azt a védekezését, hogy a számítástechnikai berendezéseket eladta a P. Kft.-nek. Nem azért adta át azokat, hogy ezzel is segítsen a bűncselekmények elkövetésében. Saját nevén lévő autóján járt le Sz.-re, ezért logikátlan lett volna, hogy más, idegen nevet használjon. Tény, hogy többször járt Sz.-en, de csak a saját pénzét (a számítástechnikai eszközök ellenértékét) szeretne volna megkapni.

III. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában írt eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

A Be. 423. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel, a felülvizsgálati eljárásban a tényálláshoz kötöttség érvényesül. Ennél fogva a kötelezően irányadó jogerős ítéleti tényállás alapul vételével kell és lehet állást foglalni a rendkívüli jogorvoslat tárgyában.

Az eljárt bíróságok tényként állapították meg, hogy az I-III. r. terheltek eleve nem gazdálkodás céljára hozták létre a P. Kft.-t. Azzal kifejezetten és kizárólag előre eltervezett módon végrehajtott bűncselekmények elkövetésének a megfelelő háttérét és eszközrendszerét kívánták biztosítani.

A kft. „üzletpolitikáját” az I-III. r. terheltek alakították ki és irányították. A kft. kezdettől fogva csak akkor, annyiban és addig egyenlítette ki a szállítások ellenértékét készpénzben, ameddig a szállítók bizalmát elnyerte. Célja kizárólag a halasztott fizetés lehetőségének a megteremtése volt. Amint a kezdeti készpénzfizetést követően a halasztott fizetés lehetőségét megszerezték, már egyre nagyobb volumenű szállításokat rendeltek meg még lehetőleg az első fizetési határidők lejárta előtt.

A terheltek a kft. keretében ily módon beszerzett áruval ténylegesen nem kívántak kereskedelmi tevékenységet folytatni. Eleve a feketepiacon könnyen értékesíthető termékeket gyártó,

illetve forgalmazó cégeket kerestek meg. Velük igyekeztek megegyezni a termékek leszállítását követően a halasztott fizetésben és a megszerzett termékeket nem legális csatornákon keresztül, hanem kizárólag a fekete-kereskedelemben értékesítették.

Mindezzel összhangban tényként állapították meg a bíróságok, hogy az I-III. r. terheltek által kialakított bűnszervezetnek a halasztott fizetési lehetőség megszerzése után megrendelt áruk vételárának kiegyenlítése egyáltalán nem állt szándékában.

Az I-III. r. terheltek az elkövetés érdekében szükséges tevékenységeket egymás között jól behatárolható módon megosztották, és a bűncselekményeket egymással mindvégig együttműködve, összehangoltan valósították meg. A cég napi működését közvetlenül az ügyvezető I. r. terhelte irányította. E körben utasította a cég alkalmazottait, megkötötte a cég működésével kapcsolatos szerződéseket.

A II. r. terhelte feladata elsősorban a területi képviselők irányítása volt. Ő utasította őket arra, hogy mikor, milyen jellegű áruból és mennyit rendeljenek a sértett szállítóktól. Emellett az ő feladatát képezte a leszállított áruk azonnali, a feketepiacon ismeretlen személyek részére történő értékesítése is.

A III. r. terhelte a P. Kft. működésében a megalakításától kezdődően közreműködött. Biztosította az ügyvezetése alatt állt a K. Kft. tevékenységének felszámolását követően a P. Kft. működéséhez szükséges irodai berendezéseket és számítógépeket.

A terheltek azt az elkövetési módot alakították ki, amely korábban a III. r. terhelte ügyvezetésével működtetett hasonló bűnöző vállalkozás keretei között már alkalmaztak.

A III. r. terhelte a már megalakított P. Kft. működését is folyamatosan segítette. A tényállás szerint a rendszeres látogatásai alkalmával tanácsokkal látta el I. r. terhelte. Szükség esetén „elintézte” a gazdasági társaság működésével kapcsolatban a kft. alkalmazottai által feltett kérdéseket és tárgyalt velük a kft. működésével összefüggésben felmerülő problémák megoldásáról. A II. r. terhelttel együtt a III. r. terhelte azért, hogy valódi személyazonossága rejtve maradjon, a P. Kft. alkalmazottainak álnéven mutatkozott be.

A III. r. terhelte tehát egyrészt a csalások elkövetése feltételrendszerének a kialakításával, másrészt pedig az így megteremtett feltételek között folytatott tevékenységhez biztosított segítségnyújtással működött közre abban, hogy a bűncselekmények elkövetésére alakult társaság e rendeltetésének megfelelő tevékenységét megkezdhesse és folytathassa. A III. r. terhelte tudta, hogy az ügyvezető I. r. terhelte csalásokat követ el és ehhez kívánt segítséget nyújtani. A tényállásban rögzített

cselekvőségével előmozdította a tettes (társtettes) I. r. terhelt cselekményét.

A III. r. terhelt tisztában volt a társai által végrehajtott csalások valamennyi releváns mozzanatával, a jogtalan haszonszerzési célzattól a megtévesztésen át a bekövetkezett kár tényleges realizálásáig. Tevékenységével ténylegesen és eredményesen előmozdította a tettesnek az egyes sértetteket megtévesztő és megkárosító cselekményét. Mindez a közreműködése maradéktalanul elégséges a Btk. 21. §-ának (2) bekezdésében meghatározott bűnsegédi bűnrészesség megállapításához. A bűnsegély megállapítás körében az már közömbös, hogy az egyes konkrét sértettek vonatkozásában is tanúsított-e vagy sem további, csak egyes sértettek megtévesztéséhez kapcsolódó segítséget.

A Legfelsőbb Bíróság mindezek alapján azt állapította meg, hogy a III. r. terhelt bűnsegédi bűnrészességének megállapítására a tényállás IV. pontjában részletezett csalások tekintetében (is) a büntető anyagi jog szabályainak a megsértése nélkül került sor.

A III. r. terhelt terhére megállapított legsúlyosabb bűncselekmény - a különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett csalás büntettének - különös részi büntetési tétele öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztés [Btk. 318. § (7) bek. b) pontja]. E tíz éves felső határ emelkedik 20 évre a cselekményét bűnszervezetben elkövető esetén.

A III. r. terhelttel szemben, összesen 14 rb. bűncselekmény miatt halmazati büntetésül 7 év fegyházbüntetés kiszabására került sor, amely a bűnszervezetben elkövetés megállapításának hiányában sem tekinthető törvénysértő büntetésnek.

A felülvizsgálati indítvány szerint a bűnszervezetben elkövetés megállapítása is törvénysértő volt.

Ö

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint az ítéleti tényállás alátámasztja a bűnszervezetben elkövetés megállapítását is. A bíróságok helytálló érvelése teljes körűen tartalmazza mindazokat az indokokat, amelyek e körben jelentősek. A Legfelsőbb Bíróság azokkal maradéktalanul egyetértett.

A Legfelsőbb Bíróság - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyet, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - a hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2010. év január hó 7. napján

*Dr. Schäfer Annamária s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Gábor s.k.
előadó bíró, Dr. Csere Katalin s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

*tisztviselő
Bné*